

EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.
Toimetus ja talitus:
Tartu, Aia tän. 19.
Adress kirj vahetuseks:
Tartu, postkasti 130.

Vastutav toimet: K. Treffner.
Päätoimetaja: Joh. Tederson.
Toimetus: H. Hamer, E. Jõgi, R. Kõiv, H. Roos.

„Eesti Skout“ ilmub 8 korda aastas ja maksab koju saates 120 marka aastas, 60 marka poolaastas. Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused.
— Kuulutuste lehekülje maksab 2000 mrk., pool lhk. 1100 mrk., veerand lehekülge 600 marka.

Nr. 5. 1924. a.

IV. aastakäik.

Läti skoudid Eestis. E. R. Muuseumi Raadi mõisas külastamas.

Sisu: Skoutmasterid Elken, Tederson: „Kolm ja pool aastat“, — Skoutmaster Jõgi: „Hundipoeglus“, — „Õised juhtumised“, tõlk. J. T., — H. Roos: „Läti skoudid Eestis“, — „Mõnda Tartu skoutide laagrist“, — Skoutide kirjad, teated, kuulutused.

Üksik number 20 marka.

Eesti Skoutide Maleva

on asutatud 20. III. 21., et koondades kõiki Eestis tegutsevaid scout-rühmi, ühiselt teostada scoutluse kõrgeid ülesandeid, mis oma eesmärgiks seadnud kasvatada mehi- seks meest, kehaliselt terveks ja tugevaks, osavaks ning töökaks eneseaitajaks, kõlb- liselt ausameelseks, iseloomu poolest kindlaks, enesevalitsejaks ja iseseisvaks, kel julgust jatkuks raskemategi ülesannete kallale asuda, kes tugevtahtelisena iga alga- tatud töö võidukalt lõpule viiks, kes õrnatundelisena armastaks kaasinimest ja lille- sid-loomi, kuid isamaa pojana alati oma riiki ja rahvast kaitseks, kes eluraskustes nõutult seisatama ei jääks, vaid algatusvõimsana — ole valmis! — alati valmis oleks oma kohustust kõige otstarbekohasemalt täitma.

Organisatsiooni

kõrgemat võimu esitab E. Skoudi Sõprade Liit, mis koosneb maakondades tegutseva- test Skoudi Sõprade Seltsidest. Seltsid ja Liit töötavad avaliku õiguse alusel. Liit, mille ülesanne noori igapidi toetada, valib E. Sk. Maleva Päästaabi; viimase ots- kohese juhatus ja valve all tegutsevad maakondade scoutide malevad, kus juures Päästaabi asemikuks koha pääl on Maleva Vanem. Maak. sk. maleva, mille juhata- jaks noor päälük, scoutmaster, jaguneb rühmadeks, mida Maleva Vanema poolt ametisse seatud Rühma Vanema järelevalvel juhivad päälük, noorem scoutmaster. Rühm oma korda jaguneb 2—4 salka, mida juhatab salga päälük ehk tema abi — salga kordnik. Salka koondub 6—8 skouti. — Hundipoegade organisatsioon töötab maa- konna scoutide maleva juures viimase osakonnana ning on oma tehnilise korralduse poolest täiesti sarnane skoutidele: skoutide rühm — hundip, kari, sk. salk — hp. pesa, Rühma Vanem — Karja Vanahunt, rühma päälük — karja hunt, salga päälük — pesavana jne.

Skoudid jagunevad

vanaduse järele järgmiselt: 8—13 a. — hundipojad, 12—18 a. — päris-skoudid ja 17—20 a. — rover-skoudid. Selle järele, kui palju üks ehk teine organisatsiooni liige scoutlisi teadmisi kogunud, võivad hundipojad olla hellkäpad, ühe ja kahekõrva hp., päris-skoudid: algajad, skoudid, II-se ja I-se järgu skoudid, rover-skoudid peavad olema kõik I-se järgu skoudid, milleks aukohtu ees vastav eksam tuleb teha. Tublid I-se jsk., kel laiem silmaring ja üldine lugupidamine, võib E. Sk. M. Peavanem ülen- dada nooremaks scoutmasteriks, viimaseid scoutmasteriks.

Skoutide aupresident — Konstantin Päts.

E. Sk. M. aujuhatuse: Prof. Dr. Koppel — Tartu Ülikooli Rektor, G. Vestel — Pangadirektor, H. Bauer — Koolijuhataja, Dr. O. Kallas — Eesti saadik-minister Londonis.

E. Sk. M. Päästaap: N. Kann — peavanem, G. Ollik — abipeavanem, J. Hüner- son — staabiülem, B. Rautsmann — staabiülema abi. Päästaabi nõunikud: kõikide malevate vanemad ja skm. kogu esitaja.

Skoutmasterite Kogu, mis Päästaabi juures scoutluse sisse puutuvates küsi- mustes nõuandvana asutena esineb, koosneb järgmistest scoutmasteritest: V. Andree- sen, R. Antik, J. Elken, V. Grimm, E. Jõgi, J. Kõks (Kogu sekretär), K. Olev, H. Paal- mann, A. Purin, H. Silber, V. Sirgo (Kogu juhataja), J. Tederson (Kogu laekahoidja) ja järgmistest noorem-skoutmasteritest: H. Kiviste, J. Lepp, L. Martin, J. Nukk, E. Pa- velson, E. Peetsu, K. Peterson, A. Tari, R. Tulven, E. Vardja

„Eesti Skout“ — skoutline ajakiri, ilmub E. Sk. M. häälekandjana Päästaabi väljaandel. — Vastutav toimetaja: K. Treffner. Päätoimetaja: üliõpil. J. Tederson. Toimetuse koosneb järgmistest üliõpilastest: H. Hamer, E. Jõgi, R. Kõiv ja H. Roos. Arijuhut: üliõpil. E. Jõgi.

Skout on hoolas õppija!

Skout ei suitseta!

Skout on karske!

IGA PÄEV ÜKS HÄÄTEGU!

EESTISKOUT

Nr. 5. 1924. a.

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
HLEKKE

IV. aastakäik.

Läbi sügisõhtu hämaruse liigub Tallinnast Rahumäele leinavate noorte hulk. Tõrvalondid valgustavad nende kandjate ülitõsiseid, nukraid pilke.

Kurva leinarongi ees kantavatel pärgadel võime lugeda meie lugupeetud ja armsa sõbra

skoutmaster Harald Unter'i

nime.

Teda viimsele puhkepaigale saatma on kogunud üle tuhande noore — skoutide, guideide, N. M. K. Ü. ja hulga teiste organisatsioonide liikme. Kõigile neile on ta olnud ligidal, kõik tunnevad suurt kurbust tema varases lahkumises.

Elavate hulgas ei viibi enam see noor, energiline päivitunud näoga seltsiline. Alles mõne aasta eest asus ta tegevusse skoutluse alal, kuid tagajärgi on tema töö olnud. Tema korraldatud laagrid, tema töö Tallinna Skoutide Maleva V rühma päälükuna — need on asjaolud, mis tema mälestuse meie keskel igaveseks püsima jätavad.

Puhka rahu, kes Sa nii ootamatult lahkusid meie ühise töö juurest. Olgu Sinu mälestus meile õhutavaks eeskujuks selles töös!

*

Skm. H. Unter on sündinud 16. veebruaril 1904. a. Õppis Tallinnas I. reaalkoolis, mille k. a. kevadel lõpetas, ja mille järelle Tallinna Tehnikumi astus õpimist jätkama. Ta on tuntud kui agaram tegelane nii skoutluses, kui ka hulgas teistes noorte organisatsioonides.

Suri 11. novembril k. a. pimesoole löikuse tagajärjel.

Kolm ja pool aastat

on sinna tagasi, kui meie ajakiri, tol ajal ajalehe kujul, oma esimese numbri skoutide peresse saatis. Inimelus on see aeg muidugi väga lühike, kuid skoutlises liikumises, kus organisatsioon üldse veel kahtekümment aastat wana ei ole, Eestis aga ainult kuus-seitse, — siin tuleb ka aja suhtes teistsugust mõdupuud tarvitada ja siin on ka paaril-kolmel aastal kaunike tähtsus.

1921. aastal, kui meie ajakiri ilmuma hakkas, lõi skoutlus Eestis suuri laineid, olid ju sinna maale skoutrühmad pea ainuüksi Tallinnas tegutsenud ning alles vähese aja eest (alates 1920. aasta sügisest) hakati neid ka teistes linnades ellu kutsuma. 1920. aasta teine pool ja 1921. aasta esimene pool olid kahtlemata kõige vaimustavamaks perioodiks, mida üldse mäletame meie skoutidel üle elada olnud. Tekkis ju sel ajal uusi skout salku ja rühmi nagu seeni pääle vihma, skoutide pere kasvas mitte enam päevade, vaid isegi tundide kestel ja näis, otsekui oleksid Eesti noored oma ülevoolava energia õigeks ja otstarbekohaseks kasutamiseks vanade kultuurrahvaste noorsoo eeskujul skoutluses teed näinud ja selle ka leidnud. Vaimustus tõusis oma kõrgema punktini 1921. aasta kevade algul Tartus ärapeetud skoutide esimesel üleriiklikel kongressil, kus riigi igast nurgast ja nurgakesest hulk noori kokku tulid, kes oma sõprust ja armastust üksteise vastu tugevas skout-ringis illes näitasid.

Ning need vaimustatud noored ja võib olla veel enam see vaimustus ise panid aluse ka meie ajakirjale „Eesti Skoudile“.

Oleks täiesti ülelligine veel kord meelde tuletada neid raskusi ning muresid, mida ajakiri kolme ja poole aasta kestel üleelanud ning kandma on pidanud. Täiel määral neid mõista — selleks ei ole küll midagi rohkem tarvis, kui ise seda kõike kaasa elada!

Möödaläinud aeg, kus meie ajakiri vahetpidamata ilmunud, on skoutlises organisatsioonis möödunud otsimiste tähe all. Meil ei olnud alguses pääle hää tahtmise mitte midagi, meil ei olnud asja kohta peaaegu mingisuguseid teadmisi, meil ei olnud ka häid juhte ja meil puudus isegi kõige hädatarvilikum kirjandus. Kõik tuli soetada, tuli otsida, õppida, luua. Ja eksida tuli arusaadavatel põhjustel selle juures muidugi ka.

„Eesti Skout“, kes juba ilmuma hakates omale sihiks seadis meie skoutidega kaasa sammuda, neile teed näidata, valgustada mitmeidki tumedaid küsimusi, — temal on tulnud siis ka kõik need ajajärgud üle elada, kaasa teha. Ajakirjas ongi vahetpidamata peegeldunud kogu see kärsitus, mis nii iseloomulik ka kõigi eluavalduste kohta terves skoutlises organisatsioonis möödäläinud aastatel.

Nii siinamaale. Tänavune aasta on Eesti skoutluse organiseerimisel teatud mõttes võidupühitsemise aastaks, missugust otsust tegema meid juba needki kaks fakti küllalt õigustavad: Jüripäeval hakkas maksma E. Sk. Maleva Nõukogu poolt vastu võetud ja Haridusministeeriumi poolt hääks kiidetud Maleva põhimäärus ning alles hiljuti pandi alus lõpulikul kujul ka E. Skoudi Sõprade Liidule. Need kaks asjaolu, iseäranis aga just esimene, kõnelevad väga selget keelt: edaspidi koonduvad ka need pääd ja need käed, kes siinamaale organiseerimisalal tööl olnud, koonduvad ka need skoutluse sisulisele tõlgitsemisele, tegeliku salga ja rühma juurde. Ja on selge, et ka ajakiri end

selles mõttes ümberkorraldama peab ning seda teha tahab, jättes nüüdsest pääle kõigi organiseerimisesse puutuvate küsimuste käsitamise tahaplaanile ning enam ruumi andes asja enese harutamisele. Seda on edasiläinud aeg ning kolme ja poole aastase töö tulemused tinginud.

Tartus, XI. 24.

Skm. skm. Elken, Tederson.

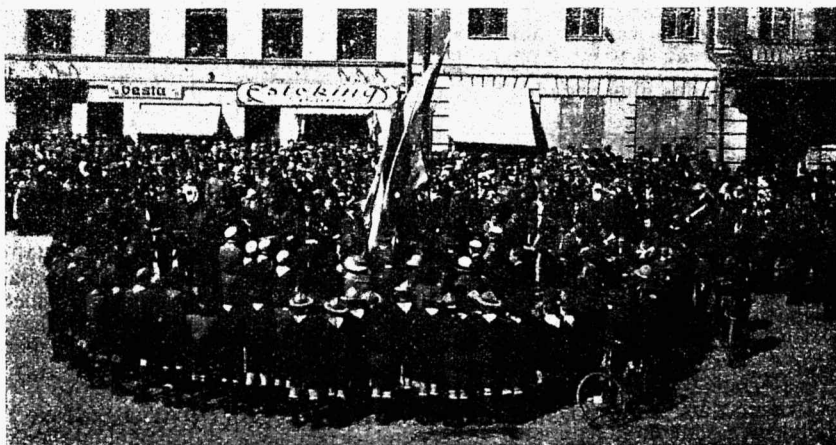
Hundipoeglus.

Kord ja puhtus karjas ning kodus.

Pojad! Täna saate teada uusi saladusi. Miks olla korralik ja puhas? Ja kuidas seda teha?

Kuulake:

Eeskujulikud sõjaväes pesevad sõjalased omi käsa enne igat eine võtmist. Samas väeosas on puhtad ja lõigatud ka iga mehe küüned. Ei unustata isegi

Jüripäev Tartus. Skoudi ring.

jalgu. Sagedane jalgade pesemine kõrvaldab nende higistamise, lehkamise, külmetamise. Puhas jalg eisaa nii kergesti vigastatud pikal rännakul ja kui saabki, siis paraneb haav puhtal jalal õige kiiresti, mädaniku tekkimiseta.

Puhtusega hoitakse ära suurel määral kõik külgehakkavad haigused.

Need mürgised piselukad, mis alaliselt õhus hõljumas, armastavad pesitseda igasuguses mustuses. Juhtudes kätele püüavad nad küünte alla pääseda, kus nendel soodsad elutingimised. Säält libisevad nad igal hääal võimalusel toidu pääle, mida kätega võetakse. Küünte alt tungivad piselukad ka haavadesse, kutsudes esile põletiku ja raskemaidki haigusi. Kujutage ette, mis sünnib aga siis — kui keegi oma küüni närib. Väiksed kurjad vaimud on siis otsekohe suus.

Pojad! Olge valvel, et teie sõrmedel poleks korterit sarnastele kutsumata külalistele. Lõigake küüni 1—2 korda nädalas, lõigake neid kaares, teravaid nurke jätmata. Ka varvastel tulevad küüned ära lõigata. Tehke seda siis, kui neid iga nädal kord sooja veega pesete. Tihti kasvavad küüned lihasse. Viimane nähtus tuleb sellest, et neil liig pikaks lastakse kasvada; saabas pigistab

ja surub nadltagasi ning küün võib kergesti lihasse kasvada. Inimene kannatab hirmsat valu ja on sunnitud lonkama. Kui teil jalad higistavad, peske neid igal õhtul.

Käsi tuleb päevas mitu korda pesta ja alati enne söömist. On teil puhtad käed ning jalad, peavad teil puhtad olema ka saapad.

Nagu ma ise korraldan oma voodi, hoian korras omad riided, tahan ka ise puhastada omi saapaid — mõtleb iga hundipoeg.

On üks armas töö. Ja ilus. Omad armsad saapakased, ja kui ilusasti säravad. Ning ise oled neid särama sundinud. Oled seda osanud. Kes seda veel ei oska sellele õpetan saapa puhastamise kunsti.

Et saapaid puhastada, peab hundipojal olema:

1. Vana nūri nuga (kuivanud pori kraapimiseks), 2) Kare hari (kuivanud tolmukorra häävitamiseks), 3) Hari määre tarvis, 4) Karp määret, 5) Pehme hari läike andmiseks, 6) Pehme riidetükk sära suurendamiseks.

Kui teil on aga lihtsad tugevad saapad töö ning rännakute tarvis, määrige neid veekindla õliga vana hambaharja abil; iseäranis õmmeluse kohti. Määrige ka talda — siis on teil jalad alati kuivad. Veekindlat saapamääret võite ise valmistada sulatades ning segades tuel vaha, searasva ning puhastamata terpentini.

Skoutmaster Jõgi.

Eesti Skoutide Maleva Peavanema päevakäsk.

Tallinnas, 1. dets. 1924.

1.

Empapäev ligineb. See on skoutide rõõmupäev, mil skoutlise kombe järele tänutundeid emadele avaldatakse nende suure armastuse eest. Ärgu unustagu ükski Eesti skout empapäeval, 1. detsembril, oma emale mõne heateoga erilist rõõmu valmistada. Oma ema rinnale soojalt tuksuva südame kohale, kust välja hoovab püha õnnestav emaarmastus, kinnitab skout rõõmust säraval palgel empapäeval tänu, austuse ja armastuse täheks valge lille. Ja kelle pääle ema õnnistades oma väsinud kätt enam ei saa tõsta, see viigu valge tänulill oma ema kalmule kaunistuseks.

2.

Annan Malevale teada, et Eesti skoudi sõprade korraldus hiljuti seniste kavatsuste piirides lõpuliku kuju on saanud, sest 12. okt. 1924, avati kohalikkude skoudi sõprade seltside ja ühingute keskselts — Eesti Skoudi Sõprade Liit; samal koosolekul pandi ka „Põhimääruse“ järele esimest korda Eesti Skoutide Maleva Päästaabi valimine toime. Ühinen kõigi Eesti skoutidega soovis, et Sõprade Liidu töö jõudsasti areneks ja rohkesti vilja kannaks.

3.

Skoutmasterite Kogu ettepanekul luban „Kolmandat Eesti skoutide kongressi“

lihavõttepühade ajal 1923. Tartusse kokku kutsuda minu poolt edaspidi kinnitatava eeskavaga.

4.

Avaldan väga lugupeetud Riigivanemale Eesti skoutide sooja tänu ajakirja „Eesti Skoudi“ väljaandmiseks annetatud 50.000 marga toetusraha eest, ja haridusministeeriumile annetatud 12 kinoaparaadi eest.

5.

Kinnitan Võru Skoutide Sõprade Seltsi hoolet tegutseva „Võru Skoutide Maleva“, mis Päästaabi poolt põhimääruslikult registreeritud.

6.

Panen Skoutide Rahvusvahelise Büroo häälekandja „Jamboree“ korrespondendi kohused „Eesti Skoudi“ tegeliku toimetaja pääle.

7.

Noorem-skoutmasteriteks nimetan esimese järgu skoudid: 1) Aleksander Daniel ja 2) Hans Roos Tartust.

Eeskujuliku skoudi märgi annetan skoutidele: 1) Harry Hamer'ile Kuresaarest, 2) Heinrich Retel'ile ja 3) Albert Itnurm'ile Tallinnast ning 4) Friedrich Parmask'ile Tartust.

Eeskujuliku hundipoja märgi annetan Tallinna hundipoegadele: 1) Bruno Teimann'ile, 2) Armin Vaher'ile ja 3) Harald Roos'ile.

Eesti Skoutide Maleva

Peavanem: N. KANN (allk.)

Õised juhtumised.

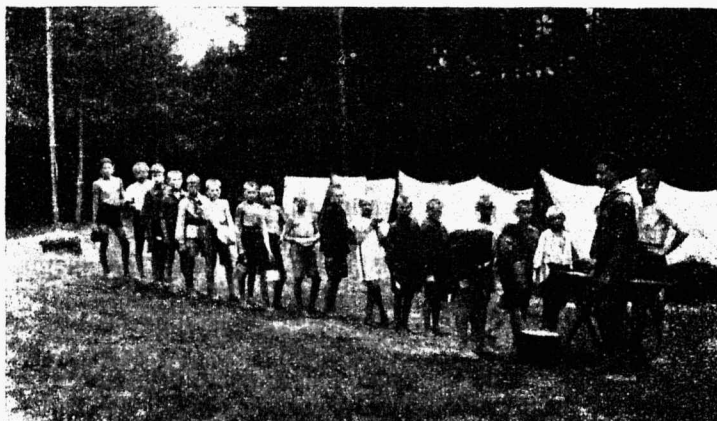
Järg *).

Pilvede vahelt väljatulnud kuusirbi valgustusel võis künkalt silmata midagi maja taolist. Salkkond liikus kiiremini ja korraga nähti majakogu ümbritsevate puude vahelt tuld... Talumehe sõnades kuuldus kurja, kui ta valgustatud aknale tähendades sõnas: „Jimmy ei olegi veel uinumas! See näib kaunikesti kahtlane!“

„Sõbrad,“ sosistas David, „mina hiilin ette vaatama, kuidas lood seisavad. Tulen kohe tagasi ja siis peame nõu, kuidas tegutseda. Ehk läheb mul korda ka vastaste hulka kindlaks teha.“

„Nii on õige,“ vastas talumees. „Meie ootame senikaua siin.“ David sammus kuulmatalt puude varju ja hiilis pikki aeda maja poole.

Sada oletust pääs, jõudis ta avakil oleva värava juurde, kus avausest end läbisurudes väiksesse aeda maja-loksi ette peatama jäi, mille teisest

Tallinna hundipoegade pere laager. Lõunasõõgi saamisel.

aknast paistis valgus. Eesriie kattis ainult poolt akent, nii et varvastele tõustes David selgesti näha võis, kuidas toas mitu inimkogu viibis. Oli selge, et nad polnud mõelnud tagaajamise pääle. David otsustas hiilida lähemale, sest kuulmatalt akna juurde pääsedes oleks ta seesviibijate kõnelust kuulda saanud, ilma et viimastel sest aimugi oleks võinud alla.

Poiss kumardas ja katsus käega kobada teerada, mis maja poole viis. Nagu kaasa aidata tahtes, purjetas kuu sel silmapilgul pilve tagant välja, mis Davidi südame rõõmust hüppama pani: ta nägi teel samaseid märke ja jälgi, mille järele Amos oli otsustanud, et üks meestest lombak ja vasakukäine.

„Tarvis üksnes veel meli näha,“ mõtles David, „ja seda saab akna juurde hiilides. Sellega oleks lugu ka peaaegu lahendatud.“

Küüru tõmbudes surus David end akna poole, mis uuesti tekkinud pilka- ses pimeduses ainsa valgustatud kohana paistis. Vaevalt sammu liikudes,

*) „Eesti Skout“ nr. 3—4 k. a.

tundis ta korruga, kuidas jalg vastu mingit traati puutus, mis risti üle tee pinguli tõmmatud oli. Ootamatusest lendas ta ninuli; ühtlasi kuuldes heledat kella helinat, toolide tõukamist põrandal ja vihast häälte kõminat. Davidi veri tardus ringvoolus, ta oli hinnanud vastaseid liig nõrgalt.

Silmapiilk hiljem tormasid kaks meest uksest öösse, ja David ei saanud enam mahti vile huultele tõstmiseks, kui mehed vandega tema kallale tormasid, suu kinni sidusid ja ta onni kandsid.

Nii oli tema töö enneaegu lõpetatud. Kõik oli sündinud nii kiiresti, mõne sekundi kestel, ja nüüd oli ta tundmata meeste käes, kelle plaanid nende, skoutide, tõttu nurja aetud.

Davidi hoidsid kaks meest, nendest üks suure musta habemega. Laua ääres, toa keskel, istusid veel kaks meest. Nende ees asendus viinapudel ja neli klaasi. Kogu ruum oli vänget tubaka suitsu täis. Meestest oli üks sarnane taluperemehe antud kirjeldusega, päälegi hoidis ta vasakus käes nuiat. See ei võinud olla muu kui Lombak Jimmy.

„Teine lurjus,“ urises ta, „ja sanuti riietes, nagu seegi kutsikas, kelle maha nottisime. Mida tahad sa siit koerapoeg? Vaata, et ma su soolikaid välja ei laseks!“ kärkis ta edasi kurjasti, nii et mingit kahflust ei võinud tekkida, et ta omad sõnad ka täide saabab.

* * *

„Poiss viibib kaua,“ arutas Mexworthy, pöörates kõrvalseiva Bob'i poole. „Ta oleks pidanud ju tagasi olema.“

Tuul oli kõvenenud ja vingus ütti ümbritsevates puudes nii, et oli matnud kella helina kui ka vangistamise rüselamise kära.

„Mõtlesin praegu sedasama,“ vastas Bob. „Peaksime minema vaatama, ehk on temaga midagi juhtunud?“

„Nõnda, siis lähme.“ Talumees astus ees, salkkond häälttegemata taga järele.

Tuul oli sügiseseid pilved laiemale ajanud, mille tõttu Bob mõndagi nägi, mida muidu pimeduses märgata võimalik ei oleks olnud. Kukkudes oli David pillanud oma skoutikepi, mis risti traadile oli lamama jäänud, ja näis nüüd selles iseäralises asendis ilma mingi toeta asetsevat. Bob müksas Haraldit ja sosistas:

„Mida arvad sa tollest?“

„See on Davidi oma ja toetub millegi vastu,“ oli vastus.

„Nii, siin on ju ka traat! Ja kindlasti on David siia komistanud ning sellega hulgustele vist märku annud. Olen valmis kihla vedama, et David vangistatuna sees viibib“ rääkis ta edasi.

„Kuulake!“ sõnas talupoeg. Ta osutas käega akna sihis, mis nüüd seespoolt luukidega kinni pandud, mis aga valguse pragusid nägemast ja vihaseid hääli kuulmast ei seganud.

„Lombak Jimmy ei ole üksil! Nad on poisi kinni nabinud,“ rääkis talupoeg edasi. „Kuidas peaksime talitama?“

„Mina ehk tean,“ vastas Bob kiiresti. „Hiilin akna juurde ja hüüan. Kuid mitte salga märguhüüet, mille päale David võiks vastata püüda ja mis talle halba võiks tuua. Teil on kaasas kaks püssi, ja püssimehed asetsevadki kahele poole ust. Võib uskuda, mehed tulevad välja vaatama, kes hüüab, teie aga sihite nende päale ja käsete käed üles tõsta. Mina omakorda komandan

„Püssid laskevalmis!” ja kõik vastavad „Valmis.” Aga tugeva häälega. Harald, Harry ja üks mees asetsevad maja teiste seinte juure, siis arvavad mehed, et maja ümber piiratud. Kui asetame skoutkepid püssidena palge, ega nemad pimedas küll suuda vahet teha. Nii peaksime nad kõik kinni võtta saama.”

Seda jutustab Bob suure kiirusega, ja ta plaan kiideti hääks. „Tulge siis, kuid astuge traadist üle!”

Mexworthy ja Bill asetused teine teisele poole ust, püssid käes. Teised kadusid näidatud sihtides. Bob jäi akna ligidusse.

Hääled muutusid seda kuuldamaks, mida lähemale onnile ligineti. Kuuldus ka Davidi häält. Bob tegi häält. Silmapilkselt valitses onnis vaikus. Ja kohe avanes uks, millele kaks meest ilmusid — üks musta habemega, teine — Lombak Jimmy ise.

„Käed üles, ehk olete surma lapsed!” käskis Mexworthy, püssi otsa Lombaku Jimmy näo ette tõstes. Bill asetask oma tulirüüsti teisele mehele nina alla. Bobi komando pääle vastasid kõik poisid ja teine sulane täiest kõrist, nii et tosina mehe ümber võis arvata.

„Maja on sissepiiratud!” seletas Bob madalal häälel. „Vastupaneku pääle on asjata mõelda.”

„Mida soovite, herra Mexworthy?” päris Jimmy, kes oli talupoja ära tunnud. „Olete te hulluks läinud?”

Onnist kuuldus raksatus. David oli kahmanud tooli ja virutanud selle ühele hulgusele vastu pääd, nii et viimane uimastatuna lamama jäi. Teine tõttas uksele, kuid nähes püssimehi, pöördus kiirusega tagaukse juurde. Sääll aga ootasid Harry ja Harald, kellest üks talle oma kepi jalge vahele pistis, nii et hulgus ninuli käis. Samal silmapilgul olid mõlemad poisid tal kallal, kuni appitlunud Tom neid seisukorrast päästis, saates „teisi otsima.”

Ka David ilmus nähtavale, sõnades: „Minu süü läbi lamab üks toas maas, sellega on aga veel aega.”

Talumees käskis kõisi otsida, millega mehed kinni siduda taheti. „Ja mõned teist mingi Moorhilli, mis paar kilomeetert siit edasi. Säält toote politseinikud, keda nüüd veel vajame.”

David ja Bob leidsid onnist kõied, millega hobusevargad ka seoti. Veerand tunni järele oli ka politsei kohal, keda väike poisikese jõmpsikas, teisiti skout Harald Heathin, kohale oli kutsunud.

Politsei tunnistas Lombaku Jimmy kaaslastes tagaotsitud hobuse vargad, kes siis sulaste abiga kindlasse kohta toimetati.

„Teid, pojad, palun nüüd minuga kaasa!” sõnas Mexworthy. „Olete täna öösel palju vaeva näinud ja vajate paaripäevalist puhkust. Olge mulle armsad külalised ja laske mul eneste eest hoolitseda.”

„Peame kohtama homme admiral Worthingtoni, meie rühma vanemat, Bilbury ristteel” seletasid skoudid.

„See ei käi nüüd asja kohta,” naeris talumees. „Mõni teist võiks ju minna, et asjaolusid admiraalile selgitada.”

Peeti aru ja otsustati: David läheb kohtamisele, kuna talumehe kutse aga vastu tuli võtta.

Varsti magasid kõik poisid üheskoos taluküünis, lõhnavate heinte sees. Magasid nii, nagu seda ainult noored, väsinud poisid võivad. Tõlk. J. T.

Läti skoudid Eestis.

Juba läinud aastal Lätis külaskäigul viibides kuulsime lätlastelt nende soovi Eestisse külaskäiku teha.

Tänavu kevadel omas asi juba kindla kuju ja 23. juuni hommikuse kiirrongiga sõitsid Läti skoudid ja guideid Tartust läbi, päalinna sihis. Tartu jaamas oli möödasõitjaid tervitamas skoutmaster Kõks.

Külalisi oli 15 guide ja 56 skouti, virsskoutmasteri (ülemskoutmaster) Karlis Dzirkalis'i iildjuhatusel. Pääle selle oli guideidel guidemaster ja skoutidel veel kaks instruktori kaasas.

Külaskäigu kava oli järgmine: Tallinnas viibiti 3 päeva, säält sõideti Narva, kus peatati üks päev, ja siis Tartu, kus külalised kaks päeva viibisid.

Tallinna raudteejaamas võtsid külalisi vastu koguke skoute ja guideid h-rade major Palm'iga ja Rautsman'iga eesotsas. Jaamast mindi korterisse,

Läti skoudid Eestis. E. R. Muuseumi Raadi mõisas külastamas.

kust külalised pääle lühikest puhkust linna vaatama läksid. Öhtul korraldati külalistele sõit mootorlaeval Piritalle. Säält tehti metsa servale lõkketuli üles, mis ühtlasi Jaanituleks kujunes. Oli ju Jaani laupäev esimeseks öhtuks külalistel siin viibida. Lõkketule juures, skoutlises ringis istudes, tehti nalja ja kuulati külalistele kiitust avaldades nende poolt ettekantavaid laule. Laulud on neil pea kõik omapärased, kusjuures väga palju skouti laule. Ja meiegi skoudid nind guideid ei tahtnud külalistest maha jääda ja pakkusid laulu alal mida suutsid, ühe Tartust küllasõitnud skoutmasteri eestvõttel-juhatusel. Linna pöörati väsinult ja uniselt, sāngi pääle mõeldes.

Tallinnas viibimisel võttis külalisi Riigivanem vastu, kus guideid ja skoudid kandsid rigivanemale „Mu isamaa mu õnn ja rõõm“ eestikeeles ette, mis väga meeldiv oli. Pääle selle laulsid külalised Riigivanema soovil ka Läti hümmi. Riigivanem annetas nendele kümme naela schokolaadi.

Linn ise meeldis kõigile külalistele. Kolm päeva kadusid imekiirelt linna vaadeldes ja viimaks lahkusid külalised Tallinnast Narva poole, enne veel langenud sõdurite ühishauale pärja pannes.

Narvas olid külalisi vastu võtmas Narva skouid ühes orkestriga. Siin huvitas külalisi kõige enam Narvoova, kosk, vabrikud ja Jõesuu. Linna ja ümbrust vaadates kadus aeg nägemata ja külalised pöörasid peagi viimse peatuskoha poole Eestis — Tartu.

Tartu jõuti 27. VI. kella 6 paiku hom. Jaamas olid vastuvõtmas Tartu skouid ja guideid ühes päälikutega. Pääle tervituste mindi jaamast orkestri saatel korterisse, kust vähese puhkuse järele Ülikooli, Ülikooli raamatukogu, Toome varemeid ja Zooloogia muuseumi vaatama asuti. Lühikese vaheaja järele koguti uuesti Treffneri gümnaasiumi õue, kus ühine pildistamine oli ja kust Raadimõisa Eesti Rahva muuseumi vaatama mindi. Öhtul viibisid külalised Vanemuise aiakontserdil. 28. VI. hommikul oli külalistel ja Tartu skoutidel ühine väljasõit laevaga mööda Emajõge. Siin lahtise taeva all pääsis alles laul ja nali valla! Tuju tõusis igakord pääle lätlaste lõbusaviisilisi laulusid. Peab tähendama, et lätlased olid pea kõik laulumehed.

Pääle maalkäimist ja mängusid rohelisel murul pöörati linna tagasi. Kogu sõidu aeg mängis laeval orkester. Linna jõudes hakkasid külalised peagi ärasõiduks korraldama. Kella viie ümber oli Läti jt Eesti guideidele ja skoutidele ühine teelaud N. N. K. Ü. korraldatud. Teelaud möödus kiirelt juttu vestes ja naaberriigi skoutluse üle mõndagi järele pärides. Pääle teelauda järgnesid ettekanded külaliste poolt. Armas oli kuulda meie riigi hümni lätlaste ettekandel eesti keeles. Pääle hümni ettekandmise moodustasid lätlased „skout- ringi“, kuhu keskele ka Tartu skoutpäälikud ja vanemad paluti. Külaliste poolt annetati paljudele päälikutele ja vanematele Latvija skoutmärke. Peeti vastastikku lühikesi, kuid südamlikke ja sooje tervituskõnesid, kus toonitati kahe naaberriiva noorsoo käsikäes töötamise tähtsust ja sooviti vastastikku edu skoutlises töös. Ühtlasi kriipsutati alla külaskäikude tähtsust sõprussidemete loomisel.

Koosviibimise lõppedes algas lõbus laul külaliste poolt uuesti, skoutmaster Dzirkalisi kaasmänguga klaveril. Kuid juba jõudis kätte rongile mineku aeg, külalised säadsid end rivisse, ka meie skouid tegid sedasama, ja rahvuslipud ees, sammusime raudteejaama. Sääl jäeti üksteisega südamlikult jumalaga, kusjuures uuesti kõnesid peeti, milles külalised toonitasid, et neil kahju on Eestist lahkuda. Tuligi rong ette — lätlased asusid vagunitesse, meie omad aga piüdsid veel viimast lühikest aega kasutada sõpruse sõlmimiseks.

Külalisi saatsid Nõo jaamani mõned skouid ja guideid, hra Freyvaldiga eesotsas. Rongi liikumisel tõusis nii ärasõitjatel kui ka saatjatel veel viimane tervitusavaldus õhku, mis kestis kuni rong silmist kadunud oli. Veel lühike reis lätlastega Nõoni, viimased käepigistused.

Asume Tartu poole sõitva rongi pääle. Mõlemad rongid liiguvad... Viimased käelehvitused läbi akende... kaovad needki, ja külalisi koju viiv rong kaob pimedusesse.

* * *

Läti skoutide üldine organisatsioon erineb nii mõneski asjas meie omast. Siin nimetan ainult, et Lätis üleriikline maleva päalik ka olemas, ja et rühmad järjekora numbri all kuuluvad üleriiklisesse malevasse. Läti skoutide päävanemaks on kindral K. Goppers, päälikuks virsskoutmaster Viksh-Sobolevsky. K. a. 1. mai andmete järele on meie naaberskoutide peres 75 skoutrühma 2450 skoudiga, 5 merirühma 70 skoudiga, 5 roverrühma 200 roveriga, 36 hundipoegade karja 600 hundipojaga ja algajaid skoute 495. Pääle nende skoutjuhtisi (skoutmasterid, instrktorid jne.) 111 inimest ning skoudi tegelikke sõpru 150 inimest.

H. Roos, stud. agr.

Mõnda Tartu skoutide laagrist.

Möödunud suvel, pisut enne Jaanipäeva, korraldati Tartus laager, kestvusega kaks nädalat. Laagrist läbikäijate arv tõusis õige suureks, tavaliselt oli laager paari salga ümber. Pühapäeviti aga tuli skoute rohkesti, siis oli laagerdajaid 25—30 ümber. Ja ei olnud ime, sest suvisest tolmusest linnast

Narva skoudid laagris Veste lõkke juures.

ruutas igauks häälmeel välja, suurepäralisele Tõravere Vapramäele aga juba ammugi.

Pühapäevad kujunevad huvitavaks, sest osavõtjate hulk lubab suurema-joonelisi mängusid korraldada ja tegevust mitmekesistada. Nii vaheldusid mängud, sport ja võimlemine muu tegevusega, milleks kilomeeter ehk rohkem laagrist eemale rännati, kus siis luuramisega algust tehti. Üksnes korrapidaja abidega vaatas „anireas“ marssijatele järele, ning korraldas siis hoolsamini omi kohustusi, et teinekord ka ise „anireas“ marssida.

Kui küllalt müratud ja tagajärgedest omavahel juteletud, asutakse koduteele — laagrisse, kus kokkadel maitsev toit valminemas.

Palju huvi pakkus „vanapapa“ (laagrikoha omanik) oma valge hobusega, keda ta vist alatasa telkide ümber söötis — sest poisid tallaksid muidu „ainamaa“ ju ära — ja ühtlasi kohe teatas, kui keegi meid luuramas, nagu „Tarzan“ või mõni teine. Ka põllupeenralt niitis „vanapapa“ heina ära, kulutades terve päeva, ja higistades koledasti. Laagerdajatel oli aga palju kergem peenral käia, kui jälle „anireas“ mängina või sportima sammusime.

... Pärast lõunat oli skoutline tegevus tema mitmekesisustega, õhtul pärast õhtusööki lõkketuli ühes jutudega. Neid jutustas laagrivanem omadest kole-suurtest kogemustest ja sõjajuhtumistest, nii et kõigil kõrvad kikki hoidis. „Vanapapagi“ kuulas neid ikka ja alati, kohendades tuld, ning tema „valge“ ei ole ka kaugel „õgides ainamaad“...

Nii möödusid laagripäevad, ja kui juurde arvaksime ka ööd oma magusa uinakuga (see on maksev laagri alaliste elanikkude kohta, meie — pühapäeva ehk üheöö laagerdajad — silmi kinni ei saanud; ainult väiksed hundud magasid — keras nagu „kutsikad“ kunagi). siis oleks mõnude loetus täielik.

Jaanipäev oli huvitavam säälvviibitud päevadest. Kõik oli: Jaanituli, laulud, mängud, isegi ilutulestik ei puudunud. Ja rahvastki tuli kokku skoute vaatama ja lõbutsema, „vanapapa“ oli abiks ees ja taga... Kui lõbu möödus ja kõik juba uinumas, kostab korraga valvurite hädasignaali. Skoudid on telkidest välja nagu välguga toodud, mina aga ei saa niikaugele, sest telgi suust tormab vastu mingisugune must mees — skoutmaster Tartust, üheöölane, kes ka linna tolmu Jaanipäevaks jalgelt raputanud. Pean tähendama, et sel ööl valvurid agarad olid...

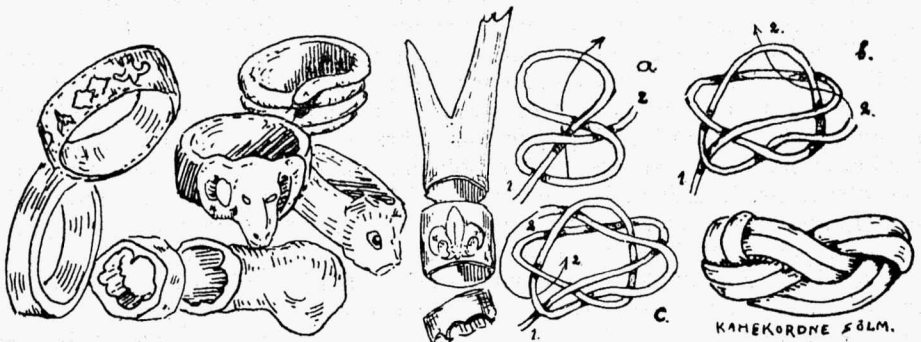
Kui laager lõppes, siis... jõudsid kõik õnnelikult koju, ja Tartu skoudid võtsid külalisi — lätlasi vastu.

Üheöölane.

Skoutide kirjad.

Kaelarätiku sõlm.

Skoudi vormi üheks tähtsamaks osaks on kaelarätik. Skout kannab kaelas vägagi praktilistel motiividel oma rühma auks rühma värvi neljanurgelist rätikut, nurgeti kokkupanduna. Iga tubli skout teab, kuidas kaelarätikut saab tarvitada väga suure eduga, olgu see mängu, töö, esimese abi juures või muul juhusel. Ja ainult vaist sisseastunud algaja ei tea, et see sõlm, millega kaelarätik kaela seotakse, skoutluses suurt osa mängib. Muidugi ei ole tähtsust sõlmel enesel, vaid selle tähendusel. Sest iga õhtu riidest lahti võttes ja kaelarätiku sõlme lahti tehes, tuletab skout meele kõik hääteod, mis ta päeva jooksul teinud. Ning kui neid ühtegi ei peaks olema (hoidku Taeva Isa ise selle eest!), siis peab skout meeles, et järgmisel päeval tal kaks tuleb teha. Ning selle tähiseks seob kaelarätiku alla nurka sõlme. Viimase eest tuleb aga hoiduda, sest sarnane sõlm kortsutab kaelarätikut äärmiselt. Kort-

sutatud kaelarätt näib aga nagu mõni narts! Ja nii ei hoidu puhas ju rühma au. Kuid iga tubli skout on tegelikult tunda saanud, et kaelarätiku harilikki sõlm seda väga kortsutab, ja pikema aja jooksul teeb ka ajahammas sõlmimise ümbruses oma töö, ning skoudil tuleb kulu uue kaelarätiku muretsemisega. Selest aga saab üle, ja nimelt sel teel, et sõlm vahetatakse rõngaga (ka häätegede mõttes!), mida iga skout võib enesele valmistada.

Millest ja kuidas seda valmistada, olgu skoudi oma mure ja hool, siin aga kirjeldan nendest mõnda, mida näinud olen, ja mõnda skoutide rahvusvahelise ajakirja „Jamboree“ järele.

Väga ilus näib luust rõngas. Selleks võtke terve luu (n. sääreluu), saagige otsast soovitava suurusega rõngas, tehke seestpoolt siledaks, väljastpoolt aga nikerdage sinna oma salga looma kuju ehk põletage kaunistused, äärmisel korral puhastage ilusti ära ja rõngas on valmis. Töötamiseks võite tarvitada harilikku nuga, soovitav on ka vana viil ja liivapaber. Natuke raske valmistada, kuid sellevõrra ilusam, on rõngas metskitse sarvest.

Tartu Sk. MaI. N. M. K. Ü. rühm raamatupookimise töökojas.

Kõige lihtsam oleks valmistamine puust, mis ennast kergemini vormida lubab, kuid ka rutem puruneb. Kerge on aga ka valmistamine konnakarbigi. Selleks tuleb paraja suurusega ja paksusega konnakarbil auk läbi puurida, vastavalt suurendada, ning lihtne rõngas on jällegi valmis.

Väga ilus ja ühtlasi kerge valmistada on n. n. „türklase pää“, mis kujutab harilikku sõlme. Õppige selle sidumist joonistuse järele, ja vähese harjutuse järele võite juba üsna ilusasti teda valmistada. Pange aga tähele, et ta kahe-, kolme-, ehk neljakordselt läbi põimides märksa kenam; selleks tuleb, olles jõudnud c-ni, nõõriotsaga nr. 2 edasi põimida, läbi tehes kõik kääanud paralleelselt otsaga nr. 1. Lõpetades tulevad otsad 1 ja 2 kokku siduda ehk õmmelda. Materjaalina võib siin suure eduga kas või vana saapa nõõri tarvitada, ka paelu salga värvides ehk naha äärt.

Kuid eks iga skout leiab ise nii materjaali kui ka valmistamise viisi oma mõistmiste ja maitse kohaselt. Ja see vast olekski kõige tähtsam.

Edev hunt.

Meie ajakirja uus toimetus

algab oma tööd järgmises koosseisus: vastutavaks toimetajaks on endiselt hra K. Treffner, tegelikuks toimetajaks skm. Joh. Tederson. Toimetuse liigeteks on: *stud. theol.* H. Hamer, *stud. rer. silv.* E. Jõgi, *stud. phil.* R. Kõiv ja *stud. agr.* H. Roos.

Endine toimetaja skm. J. Elken jääb ajakirja keeleliseks korrektoriks.

Ärijuhiks on endiselt skm. E. Jõgi.

Oma töö juurde asudes, loodab toimetus, et „Eesti Skoudi“ kaastöölised, samuti ka teised skoudid-guideid ja skoutide sõbrad, ajakirja sisu väärtuslikkust tõsta aitavad kaastöö saatmisega, samuti ka tellimiste vastuvõtmisega.

„Eesti Skoudi“ uus korter.

N-ri toimetamise ajal kolis meie ajakirja toimetus ja talitus uutesse ruumidesse, Aia tn. 19.

Selle tõttu on käesoleva n-ri ilmumine suuresti hilineunud, mida toimetustalitus lahkesti vabandada paluvad.

„Eesti Skout“ nr. 6

ilmub Jamboree n-rina, tuues kirjeldusi üleilmsest skoutide Jamboreest Kopenhagenis, Poola Jamboreest Varssavis ja Wembley Jamboreest, Inglismaalt.

Kõik kaastööd ja ülesvõtted tulevad toimetusele saata 10. detsembrini.

Järgmise numbriga alates

hakkab „Eesti Skoudis“ ilmuma võrdlev tellimiste arvu tabel, et ka lugejaskonnal võimalik oleks näha, missugused skoutide malevad ja maakonnad oma hääle kandjat enamuses loevad. Edaspidi kavatakse tabeli võrdlust ka üksikute rühmade päale laiendada, samuti ka protsentualse skoutide arvu päale.

„Eesti Skoudi“ talitus palub abitalitust ja tellimiste vastuvõtjaid tellimisi kiirelt ärasaata, et võimalik oleks arvud täielikult läbi töötada.

Skoutmasterite Kogu

järjekorraline sügiskooselek peeti Tartus 23. oktoobril. Tähtsamaks päevakorra

punktiks oli kongressi küsimus. Lõpulikude kavade väljatöötamine anti komisjonile, koosseisuga: skm. Kõks, skm. Sirgo ja nskm. Peetsu, kuna ajaks määrati 1925. a. kevadpühad. Elavaid läbirääkimisi kutsus esile ka skm. Tedersoni ettekanne skoutmasterite võimupiiride üle. Nende lõpulik kindlaksmääramine jäi järgmiseks koosseisuga, milleni need põhjalikult väljatöötada otsustati. Skm. Kogu juhatus valiti endises koosseisus tagasi (skm. skm. V. Sirgo, J. Tederson, J. Kõks).

E. Sk. M. esitajatena üleilmisel Jamboreel

olid Päästaabi välissekretäär B. Rautsmann, skm. J. Tederson, skm. H. Paalmann ja nskm. R. Tulven.

Nendest sai üleilmsest skoutide laagrist osa võtta ainult skm. Paalmann, kuna teised esitajad alles konverentsi algusel Kopenhaageni jõudsid. —n.

Akadeemiline Skoutide Selts

asus käesoleval sügisel uude korterisse Aia tn. 19. Kirjavahetuse aadress on endine: Tartu, postk. 130.

Töökavas pole muudatusi ette võetud — endisena jäävad töötama ajakirjanduse, informatsiooni, külastäikude, muuseumi ja statistika osakonnad.

Juhatusesse on uueks laekahoidjaks *stud. phil.* J. Tiganik valitud.

Eesti Skoudi Sõprade Liidu

pääkoosolek peeti hiljuti Tallinnas ära. Osa võtsid Tallinna, Tartu, Valga ja Paide Skoudi Sõprade Seltside esitajad.

1) Eesti Skoudi Sõprade Liidu juhatusesse valiti herrad Fr. Sauer, J. Paalmann, K. Treffner, P. Mägi, J. Jackunovitsch ja üks Vene S. S. S. esitaja, asemikkuudeks herra V. Ukkareda, prl. A. Pedussar ja herra K. Raudsepp.

2) Liidu revisioon-toimkonda valiti herrad B. Rautsmann, kornett Riismandel ja Th. Zimmermann.

3) E. Skoutide Maleva Päästaapi (asukoht Tallinn) valiti herrad N. Kann, G. Oilik, J. Hünerson, B. Rautsmann; nõunikudena kõikide malevate vanemad ja skoutmasterite kogu esitaja.

4) E. Guideide Maleva Päästaapi (asukoht Tartu), valiti proua E. Hünerson.

son, preilid A. Pedusaar, E. Luiga, L. Leemann ja nõiikkudena kõikide malevate vanemad. Koosolekul kinnitati Eesti Skoutide Maleva Põhimäärus ning tunnistati auskoutideks herrad Konstantin Päts, prof. Dr. H. Koppel, G. Vestel, H. Bauer ja Dr. O. Kallas.

O. Ü. „Skout“

tahab oma tegevust tublisti laiendada, nii et tal võimalik oleks skoutidele ja guideidele tulevikus kõiki tarbeid muretseda. Senini on suudetud muretseda skoutidele ja guideidele kirjamaterjali, skoutkaabusid, hundipoja mütte, hundip. kampsone, rühmadele kaelarätte, mitmesuguseid skoudi ning guidei märke jne. Osaihihuse juhatajaks on endiselt nskm. E. Peetsu (Tartu, Meloni tn. 11).

Kiri Kuresaarest.

Meie kari on juba poolteist aastat vana, missuguse aja jooksul mõndagi ilusat korda saadetud, nii näit. asuvad meil mälestuses mitmed jalutuskäigud, nii merd kui ka maad mööda, ümberkaudsetesse metsadesse jne. Suvisest skoutide laagrist „Järvemetsa“ järve ääres, kus ka meie kari pea täielikult viibis, viis karja hunt meid suure vaevaga ära, sest sääl oli ütlemtaa lõbus elada.

Juba kevadel oli meie karjas viis ühe-kõrva hundipoega ja tulevaseks Jüripäevaks tahame kahekõrva hundipoja eksamid teha.

Kuresaare hundu.

Guideid Tartu Põllum. Seltsi näitusel.

Elmistel aastatel esinesid Tartu guideid näitusel ühes osakonnas skoutidega. Käesoleval aastal aga oli töid juba nii rohkesti, et guideid iseseisva paviljoni — telgi püstitama pidid. Väljapanekuid oli mitmelt käsitöö alalt: väljaõmmelus, heegeldus-, papp-, raamatukõitmis- ja punumistööd. Ka võtsid guideid osa korraldajatena käsitöö väljapanekute juures.

Tartu Guideide Maleva

esimesel üldkoosolekul tervitas Maleva päälük guideid uue õpe- ja töösemestri algusega ning teadas, et näpu-, papptöö

ja esimese abi kursused oma tegevuse novembri kuu esimesel nädalal algavad. Vanematele guideidele on kavatsus korraldada kursused loodusteadusest ja kirjanudusest. Maleva vanem pr. Hünerson rääkis rahvusvahelisest guideide laagrist ja konverentsist Inglismaal, kus olid esitatud 36 riiki, muude seas ka Eesti pr. Hünersoni kaudu. (Lähem laagri ja konverentsi kirjeldus ilmub järgmises „E. Sk.“ numbris.)

R. K.

Tallinna Skoutide Maleva suvisest tegevusest.

Jüripäeva hää kordaminekuga algas Tallinna malevas töö suurema hooga. Esimese tähtsama eluavaldusena peaks küll vist Latwija skoutide vastuvõtmist ära märkima, mis Läti ajakirjanuduse teatel ka hiilgavalt õnnestas. Eriti südamlikuks kujunes lahkumisbankett ja rongile saatmine. Kohe peale lätlaste ärasõitu läks maleva esitussalk Varssavi, Poola skoutide Jamboreele, Maleva Vanema major Palmi ja Pääliku skm. Paalmanni juhatusel. Teel peatuti ka Riias, jäädvustades loodud sõprussidemeid. Poolast tagasi jõudes, sõideti Haapsalusse traditsioonilisele küllaskäigule, mis ka vaimustavaks kujunes, seda enam, et eelmised mälestused alles koguni värsked. Jalgpalli võistlusel Tallinn-Haapsalu võitsid Tallinna skoudid 2:0. Vahepääl aidati ka seltskonda, linna koolide laulupeol korda pidades. Haapsalu sõidule järgnesid laagrid: neli rühma ja üks hundipoegade pere korraldusel. Üleilmsele skoutide Jamboreele sõitsid Tallinna Malevast skm. Paalman, kes ka osa võttis Jamboree laagrist, kuna hiljem sõitnud hra Rautsmann ja nskm. Tulven alles kongressiks sinna jõudsid. Saadikute tagasitules Kopenhaagenist, peetakse skoutide kergejõustiku võistlused, ja 13. sept. lõpetas Maleva oma suvisel tööl avaliku lõkkejutuga, mis Jamboree lõkkejutudega juba sarnanes, tõrvikute käiguga ja auhindade jagamisega sportlastele.

Skoutide kergejõustiku võistlused Tallinnas

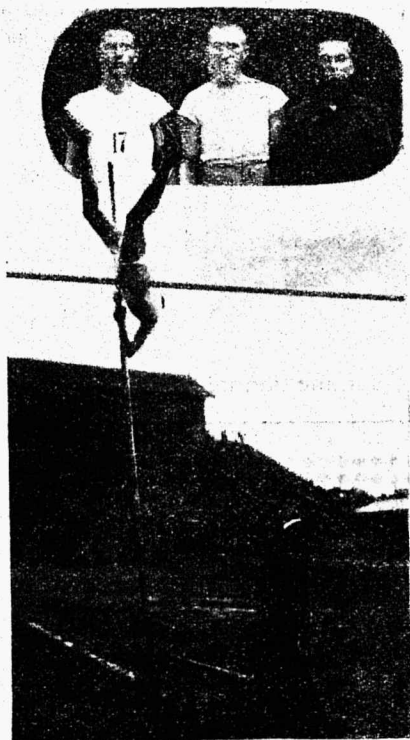
peeti 6. ja 7. IX. realkooli väljal. Osavõtjad olid jagatud: hundipojad, nooremad (13—16 a.) ja vanemad (16—20 a.) skoudid. Tagajärgedest oleks nimetada 100

m. jooksu, ajaga 11,9 s. (sk. Koltshin), mis uus Eesti skoutide rekord, siis veel 200 m. — 29,1 s. ja kaugushüppes 4,77 m. nooremate skoutide klassis (sk. Tannebaum). Teatejooksus 4×100 m. tuli esimeseks V rühm, teiseks I rühm. Üldises kokkuvõttes tuli I. kohale V rühm, II. kohale I rühm.

H. P.

Ülevaade Kuresaare skoutide suvisest tegevusest.

Enne koolitöö lõppu kevadel korraldati Kuresaares omavahelised kergejõustiku võistlused, kuid halb ilm takistas neid teisel päeval jätkata, kuna pääle selle maal elavad skoudid laiali sõitsid ja nii võistlused lõpetamata jäid. Linna jääjad skoudid anduvad jalgpalli treeningule ja võistlustele. Vaheldust toob 30. juunist 5. juulini peetud laager ilusal „Järvemetsa“ järve kaldal, millest igale skoudile armas mälestus hää kordamineku tõttu jää. Augusti algul viibib Kuresaares

I skoutline olümpiaad. Päälik Michelson uut rekordí sáádmás. Ülal: Olümpiaadi võitjad Michelson, Brett, Valter.

nskm. Paavelson Tallinnast, võttes vastu II. j. eksami seitsmelt skoudilt, kes esimesed II jsk. rühma ajaloos. Samal ajal tervitab Kuresaare skoute, guidee ja hundi-poegi E. S. M. Peavanan hra N. K a n n, kes siin parajasti suvitamas. Peavanema külaskäigu puhul korraldatud pidustus lõpetatakse lossi aias, kuhu läbi linna rongikäigus liigutakse. Sääli viibitakse hilise õhtuni, lõkkejutte puhudes ja lauluviise veeretades. — Ja koolitöö algul, sügisel, veel enne kui Saaremaa randa marulained vahutavaid harju-pilduma hakkavad, korraldavad 7. sept. ujumisvõistlused, millega suvine tegevus lõpeb.

H. Hamer.

Tartu skoudid näitusel.

Möödunud aastatele sarnaselt esinesid skoudid ka tänava põllumajandus ja tööstuse näitusel Tartus 5.—8. sept. omade väljapanekutega, samuti võtsid skoudid osa korrapidajatena ja valvuritena. Väljapanekuid oli vähevõitu, kuid nad olid huvitavad selle tõttu, et siin hulk töid nooremalt skoudidelt ja hundi-poegadeltki. Suurematest töödest torkasid silma Tõrva skoutide pääliku Tulsti valmistatud purjek-süst „Meripoeg“ ja nskm. Peetsu Eestimaa reljeefkaart.

Uus skoutide rühm Tartus

on ellukutsunud N. M. Kr. Ühingu juures. Rühma vanemaks on ühingu üldsekretäär, Ameerika skoutmaster Mr. Aleksander, rühma päälikuks nskm. Elmar Vardja.

Rühm on kibedasti ametis oma kodu sissesäädmisega, milleks N. M. Kr. Ü. ühe toa lubas.

Tartu skoutide maleturniir

lõppes kevadel, mai kuul. Võitjaks tuli 3 rühma skout H. Riomar.

I skoutline olümpiaad kergejõustikus peeti Tartus 21. sept. Võistlejad olid kõik Tartu skoutide malevast, kuna teistest malevatest osavõtjad pääasjalikult ajapuudesl ära jäid. Olümpiaadi võitjateks tulid Brett — 10 punkti, Valter — 8 p. ja Michelson — 7 p. 60 m. jooksus hundi-poegadele tuli esimeseks hundi-poeg V. Riismanel.

Narva skoudid laagris.

Läinud aastate eeskujul korraldati ka tänava suvel Narva skoutidele laager, mis aga kahtlemata suurem seni peetutest. Laager peeti Merikülas, selleks tarvitada antud ruumikas suvimajas, 20. juulist 1. augustini. Osavõtjaid oli 20, nendest 12 skouti ja 8 guidei. Skoudid ja guideid olid enamasti kõik noored — esimest kor-

da laagris, millepärast laager neile ka palju huvi pakkus. Söögikeetmises oldi vilumata, mis ka esimesel päeval kõrbenud makkaronide näol ennast tunda andis. Suurem osa päevast kulus ujumise, mängude ja harjutuste pääle. Iseäralist lõbu valmistas nii skoutidele kui ka guideidele vahikorral seismine. Sääljuures oli kõigepimedam aeg kõige huvitavam ja külgetõmbavam. Laagrit külastas ka I. rühma vanem, kes laagri korraldusega väga rahule jäi.

—vi—

6. Püüdkе varas!

Punane rätik riputatakse nähtavasse kohta laagris ehk skoutide kodus. Päälik sosistab igale skoudile kõrva „Laagris on varas!“ kuna ühele ütleb „Oled varas, . . .“ ja nimetab talle ka ühe teatud koha ehk küla nime. Varas peab rätiku

3 tunni jooksul ära varastama ja nimetatud kohale jooksma, kuna teised, niipea kui rätiku kadumist märganud, hädasignaali annavad ja varga kinni püüdma peavad. Skout, kes vargalt rätiku ehk selle osa kätte saab, on võitja. Kui varas terve rätikuga nimetatud kohale jõuab jääb tema võitjaks.

Määrus: Varas peab jooksu algul rätiku enesele kaela siduma, nii et see näha oleks.

7. Pidage jäljed meeles!

Skoutidele näidatakse 3 minuti jooksul teiste skoutide saapa taldu. Siis lastakse mängijatel ümber pöörduda, kuna need, kelle taldu mängijad vaatlesid, selged jäljed kuhugile (n. liivale) teevad. Nüüd peavad mängijad jälgi vaadeldes nimetama korraldajale, kelle tehtud iga jälg on.

Master Ass.

Narva skoudid laagris. Nõupidamine rannaliivas.

Jga skout, guide ja hundipoeg

on kokkuhoidlik, sest käesoleva kuu jooksul igapäev 4 marka vähem kulutada es saab tema

tellida „Eesti Skoudi“ 1925. a. pääle.

„Eesti Skout“ maksab aasfas 120, poolaasfas 60 mk.

O.-ü. „Skout“

pakub skoufidele, guideidele ja hundipoegadele:

Guideide kirjababer	II	hind Mk.	1.75	poogen
„	„ III	„	1.50	„
„	ümbrikud I	„	3.25	tükk
„	„ II	„	1.75	„
Skoufide postkaardid, I seeria (rohelistes)	10 tk.	Mk.	30.—	
Skout kaabud (inglis)	hind	„	550.—
Võõrihmad (vaherõngaste ja karabineritega)	„	„	„	185.—
Vilenõõrid (rohelistes)	„	„	40.—
Maleva linnid (nimetus)	„	„	10.—
Skoutide ja guideide aastamärgid	„	„	12.—
Skoufide viled (kahehäälsed, ümarikud)	„	„	65.—

Tellimise pääle valmistatakse ja muretsetakse ka muid skoufisi ja guidelisi tarbeid, nagu kaelarätkuid, hundipoja müitse ja märke jne.

Aadress: Tartu, Meloni tänn. 11, nskm. E. Peetsu.

„Eesti Skout“

vajab uueks aastaks

numbrite müüjaid,

tellimiste ja kuulufuste vastuvõtjaid rühmades, koolides, seltsides jne.

Soovijad featagu ajakirja talitusele oma elukoht ja arvisminevate numbrite arv.

Müüjatele makstakse 20% ja tellimiste ning kuulufuste vastuvõtjatele 10%.

„E. Skoudi“ talitus
Tartu, postkast 130.

Igal

skoudil ja guideil

peaks olema seinäl

I. üleriiklise kongressi

ülesvõte.

Saadaval „Eesti Skoudi“ talitusest, hinnaga Mk. 25.— (võib ka markides saata) ühes kättesaamisega.

SKOUTLINE AJAKIRI

„EESTI SKOUT“

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Tellimine 1924. a. II. poole pääle kestab edasi!

„Eesti Skout“ on ainukene skoutlisi küsimusi käsitav ajakiri Eestis. Avaldab artikleid skoutluse põhimõtete vallast, jutustusi — ilukirjanduslisi töid, toob teateid kõigest skoutluse alaosadest (hundipojad, guideid, skoudid), nii kodust kui ka väljamailt.

„Eesti Skout“ trükitakse hääl paberil, ta on tublisti kaunistatud ülesvõtetega skoutide elust, sisu selgitavad joonistused. Karrikatuurid, diagrammid.

„Eesti Skout“ ilmub 8 korda aastas, iga number vähemalt üks trükipoogen (16 lhk.).

„Eesti Skout“ maksab aastas 120.— mrk., poolaastas 60.— mrk. Üksik nr. maksab 20.— mrk.

„Eesti Skoudi“ hinnata saab aasta jooksul igaiüks, kes vähemalt kolm aastatellimist vastu võtab.

„Eesti Skoudi“ endiseid aastakäikusi on vähesel arvul veel tervena saada. 1921. aastakäik (7 nrt) maksab 40.— mrk., 1922. aastak. (6 nrt) 90.— mrk., 1923. aastak. (8 nrt) 120.— mrk. ühes koju saatmisega.

„Eesti Skoudi“ tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Üksikud nr-id müügil suuremates raamatukauplustes.

Toimetus ja talitus: Tartu, Aia tän. 19.

Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.